

29. Aug. 1972

FAKTA

Dato:

29. Aug. 1972

Sidetæl:

Tranekær August 3 72 s. 4-9

man beslutter om de skal
kasseres eller ej.
Diffr. Ros sagde omgæng-
ligt sine elever: kassér aldrig
noget. På mange punkter
har hun ret, og kassér
vil sige at opgive noget
og i den mening at lide
skabe et ganske bestemt
idealtypisk af kassérret
billede af hvem man er
- man er det hele - og
det skal man stå ved.
Sidste vinter kasserede jeg en
masse ting på hele min
perlektion - det var sikkert
nødvendigt for mig på da-
-værende tidspunkt, men
det er et spørgsmål om
det var rigtig - rigtig?
mm mm

Truncen 29-8-72.
Angående hvad jeg skriver
i går om de kunstnere som
jag sympatiserede med, men
som stod udenfor mine
personlige miljøer, hvorfor
de blev til at kassérret
idealt, må jeg komme med
en korrektion.
Det drejer sig stort set om
kunstnere som P. Mondrian,
Malevich, Van Dongen, Robert
Ryman, Ad Reinhardt, Yves
Klein, Barnett Newman -
o.s.v.
Det jeg idag er kommet til
at tænke på er om det
i det hele taget er muligt
at opleve kunstnere som
repræsenterer noget der er en
fuldstændig fremmed - om ikke
der i stykke eller mindre
måle skal må findes en til-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- Svarende egen skab hos en selv?
Der findes kunstnere som
jeg selv ikke kan give
jeg selv om min farsland siger mig
at de ikke kan være uden
værdi, f. eks. Gauguin og Bon-
-mard - de må altså være
-særligt noget som selv ikke
svare til nogen som helst opstand
men er i beviddelse af.
70 - ser den kunsthistorie som
jeg opvoksede i - den er
der så udmærket, men
måske ikke selv så fremmed
som jeg skildede den op.
Det kunne måske have be-
-tydning for en del af
denne kunsthistorie at være
opmærksom på at hvad der
på den ene eller anden måde
interessere mig til være en
egen skab man bevidder.
En så voldsom oplydelse

Som jeg opmærksom på i her
med visl overfor P. Mondrian
(den største indstillingen og levende
jeg har haft i Paris) og det
Reinhardt kan ikke udelukk-
-værelse ske af det ideelle
danske, men må mest være
noget i en selv i beviddelse.
Idealiseringen er der selv for sig,
i form af et ønske om at
komme ud af sin egen splid-
-delhed og ind i en større
samfund og delhed, ind i en
overbevisning ved hvad man
gør.
Ja, her er en præsentation om
ingen eller blot som done
en snarere beaktelse vise
at en sådan stadig sammen
om et punkt i sig selv
indeholder alt hvad man
ellers spreder over et udel
af punktet. Måske er det
ens "mater" at sprede det

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

over mange punkter og i mod-
den et fast holdt øe?
Det er disse to valg, miljø-
-heder og daglig sludger i ind-
-lem.
Ofte har den punkt der støj-
mig at man ikke skulle
luse sig fast i selve denne
valg problematik, men simpelt-
-hen er handle at man struk-
-tur står i de to positioner
og må bevæge sig imellem
den på den ene til den
anden ind til det (møstet).
en dag viser sig at valg situa-
-tionen har og hvad sig selv?

Mid arbejde med Poul Korb.
Det er for sig selv og ved en
korn situation af Poul Korb
og helt uden at andre (be-
-male de tilbage) selve
Korb, der skulle et nyt

billed (dypet). Ja prøv at
se hvad der er i selve post-
-kortet, og det uden at indtag-
-ser mig for mistet, og punkt
strukturen, som og end mig
disse elementer til at skabe
en cap billed struktur. Andre
gange har det være selve
møstet - det somahet, det
ked somhed, det ordnelse
v.s.v. og ved en kombina-
-tion eller en montering
forsøg at finde løsninger,
forstået, event. poetisk.
Det er vigtigt at jeg ikke
ligner ind i selve Poul Korb
-det vel betegnelse be ma-
-ling, man hellere da det
være, som det er og alene
forsøger et på række nogle
stipend uset frem i det.
Det som just viser mig og
at man har har en hver-
-dags ting som man ikke

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

anden, bearbejder, man lader
være og alene ved en sammen-
stilling - montage - omklædning
forandret - det betyder!
Færdig ved dette arbejde ligger
i at der noget det opstår
en virkning som gælder kun
for det ene papir, men
som i virkelig heden kan er
en dybt sprø fuldhed.
Dette er man i virkeligheden
uden overbevisning det som
ved arbejde og luktale har
afstand fra alle gamle
oplysninger hver betragte
de end kan være.
Det som i praksis man er
at det drejer sig om masse-
produktionen billeder man
helt uden at andet kan
nytte ud af deres anony-
mitet og gøre det til
af Poulhørbone har derudover

den fordel at de er helt
uafhængige og derfor kan
de at tænke i anden
former end maleriets forme-
form. Selv følger end anstalt
man ~~ikke~~ med historien
billed strukturer - motivet - former
figurerne - formerne, man helt
uden om det estetiske og
al tid smagsprosegde ved
som i maleri.
Man - alligevel er der noget
ved dette arbejde der ube-
vidst gennem mig, forer det
med en slags d'art som
-virksomhed - is særlig ikke
det er særligt godt!
Ja er simpelt kan bruge
for at man ikke luktale
til betragte og de gamle
dette arbejde som ender
en Mark sprø fuldhed.
Det er vel den sidste
is må af finde mig med

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fordi jeg min engang maalt for-
-kørlighed om den der er at-
-træde h'ouel fremgangs måde.
Til trods for at postkøtere
genrem læng tid har
interesset mig kaldes alt hvad
jeg altså ikke helt og i med-
-for arbejdet med dem fordi
jeg har en forestilling om
at det ikke er rigtig
seriøst - der er idiohist,
men en kendsgerning.
Der er givet ikke hele
sandheden. Man er mere
den hvis man indremmer
at de kunstnere jeg beundrer
ikke kunne finde på sådan
noget - Posthorn og Ad Rein-
-hold - P. Mondrian - Malewick
er en rigtig kunne ikke engang
kunst Scherers kan tænkes
i den forbindelse.
Jeg har altså ikke gjort
Jeg næste som ingen andre

har gjort - det er ukendt.
Jeg gør med glæde noget
som jeg har set hos andre
eller noget som er den i
væsenten af hvad andre
har gjort - man må jo
helt selv finde på ting!
Jeg synes altså ikke at
arbejdet med Postkøtere
er særligt fordi jeg ikke
har gjort det godt nok
(i den retning) af mine ideer.
Jeg har helt sandheden kunne
der ikke tænkes at der også
var et moment af at det
lidenskabeligt vil det være
noget med Postkøtere er bedre
end de helt rene små ting
for at lave noget som vil
-dog har bygget og ikke kan
er en lig same med Post-
-køter?
Både jo og nej. Ja fordi
jeg indtil nu er fuldt for

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

de lette løbninger og indleminger
og i som me grundlæggende nej,
fordi jeg netop ikke vilde
hvor prøvel og skrivst arbejde
med ideen - først når det
er prøvel kan jeg dykke
om hvad der er sandt.

Tranekær, 30-8-72.

Hver gang hvor jeg
som nu har været igennem
en arbejdsperiode hvor jeg bare
har liget det på alle
måneder i det, er der altid
end i en depression - en us
effektivitet for hvad jeg har lavet.
Ved gennemgangen vil der
ikke være et ord med sammenhæng
men også helt uoverskueligt.
Jeg nær aldrig frem til det
jog vil, som velvilligt prøvel
jog ikke ved hvad det er

jog vil. Jeg kan slet ikke for-
klare hvad det er. Jeg tror
jeg vil, og egentlig vil jeg vel
ikke noget, det er sandt. I min
dag jeg tror, og i hvert fald
ikke det jeg vil.
At bruge ordet vil - vil jeg er
også forkert for det kan jeg
ikke drøje sig om en vilje -
ulig for så arbejder man
jog med en vandl faktor
som man sætter sin vilje
ind på at gennemføre - og
det er ikke det bedste man
næsten der er kendt på vil
bevoge mig i.
Og det er vel det som vilker.
Og så hvad mener ved mine
problemer er det lig og noget
kendt - en matte - der kommer
ud af det og ikke noget som
i mindste måde skal fejdes
- nu velt under en. Ikke noget
der som i et søes ubroet ruge